

Udvalgets Flertal har indtaget, derved, at her er Spørgsmaal om en Art Forbrydelser, som desværre ere blevne meget hyppige i den senere Tid. Naar man taler om, at det i Reglen er fattige Ffolk, man her har vendt sig imod, maa jeg dertil svare, at det vel ogsaa sjældent vil være velhavende Ffolk, der finde paa at stifte Ild paa for at besvige Assurancen. Det er noget, som Ffolk hyppigst kun drives til af Forlegenhed, der er ingen, der gør det for Fornøjelsens Skyld. Naar Ffolk gøre det, er det i Reglen, fordi de tro derved at kunne komme ud af Pengeforlegenhed, øjeblikkelig Knibe osv. Tit og ofte tage de fejl, men ikke desto mindre handle de som oftest under dette Indtryk. Derfor er det en ganske naturlig Ting, at det kun ganske undtagelsesvis vil være rige eller velstaaende Ffolk, der gøre det. For Resten nærer jeg ingen Tvivl om, at naar der er Grund til at antage det, vil Sagen blive forfulgt mod saadanne lige saabel som mod andre. Jeg ved, at flere af de dømte ingenlunde henhøre til de uformuende, der er blandt dem Ffolk, som maa siges at høre til de mere velstaaende. Man maa ogsaa erindre, at de Forbrydelser, som der her er Tale om, ere Forbrydelser, der gaa ud over Befolkningen i det hele, i det mindste for saa vidt man ved Befolkning tænker paa den besiddende Befolkning. Det er jo ikke Tilfældet, som Ffolk, der kun kende den Slags Ting fra kjøbenhavnske Forhold, maaske vilde tænke, at det i Almindelighed kun gaar ud over Præmieselskaberne, der tjene Penge ved at assurere for Ffolk, saa at det kun bliver nogle Aktionærer, der maaske saa mindre Udbytte paa Grund af disse Besvigelser. Saaledes er Forholdet slet ikke i de Tilfælde, hvorom der her nærmest er Tale. Som oftest ere ude paa Landet disse Assurancer — baade for Bygninger og for Løsøre — der besviges, gentilgode, og de, som det gaar ud over, ere derfor selv den besiddende Befolkning, alle de, der have assureret. Derfor er det meget forklarligt, at der hos Befolkningen danner sig et Dulle om, at der maa skrives saa alvorligt ind mod disse Forbrydelser, som det er muligt. For Resten er det jo ikke det, der er Maalestøtten for, hvor disse Kommissioner komme til at virke, om en eller anden Formand eller Næstformand for et Brandforsikringselskab begærer det. Det, der nærmest i saa Henseende gaas ud fra, er, i hvilke Egne der forekommer det største Antal mistænkelige Ildbrande. Naar man vilde gaa frem efter Anmodninger om at saa Kommissioner nedsatte, skulde der nedsettes langt flere Kommissioner, end der bliver, thi der

indkommer mange flere Ansøgninger derom, end det er muligt at efterkomme. Det er derfor ikke det, man gaar efter, men derimod efter de Erfaringer, som indhøstes af Assuranceselskaberne, især Landbygningernes Brandforsikring, der jo udstrækker sin Virksomhed over næsten hele Landet, om, hvor der forekommer og i den senere Tid er forekommet det største Antal mistænkelige og ikke tilstrækkelig opklarede Ildbrande. Det er den Grundsaetning, hvorefter man gaar i Henseende til Afgørelsen af, hvor og hvornaar man anser det for nødvendigt at nedsette disse Kommissioner.

Den fungerende Krigsminister og Marineministeren (Kavon): Den første Vending, som jeg skal omtale, er paa § 22 under Krigsministeriets Budget. Den angaar Lejeudgifter til et Veløb paa 5,650 Kr., som er foranlediget ved Indtalsbelsen af en større Styrke til Fæstningsartilleriregimentet. Den er begrundet i den ny Hærlov. Man har nu maattet anstafte Inventarium for at kunne montere forskellige Lokaler ude i Fæstningsværkerne. Den Gang Finansloven for 1895—96 blev forelagt, var man slet ikke i Stand til at angive, hvor stort Veløbet vilde blive. Det vilde dog være temmelig urimeligt saadan ganske paa det løse at opføre Veløbet. Det har man først senere kunnet gøre, og derfor er denne Udgift meget naturlig i Lighed med hvad ellers findes Sted, opført her paa Tillægsbevillingsloven. Jeg kan ikke se, at der er nogen Grund til at nægte det her fremfor i mangfoldige andre Tilfælde. Veløbet er desuden udgivet for lang Tid siden. Naar det ikke bevilges her, bliver det en Sag, der vil komme for paa Statsrevisionens Betænkning. — Dette er det eneste Spørgsmaal for Krigsministeriets Vedkommende. Derimod er det en Del, der angaar Marineministeriet. For det første er der en Del Understøttelsesforslag, som Udvalget har tiltraadt, hvad jeg takker det for. Men saa er der et Forslag om at nægte 14,800 Kr. til Oplægning af Krydsersfregaten „Syn“. Hvad den ærede Ordfører sagde derom, kunde forstaaes, som om Vendingforslaget blot var stillet under den Forudsætning, at det blev Frostvejr i den Maaned, der er Tale om, og han hentes da at mene, at jeg her havde vist mig som en daarlige meteorologisk Spaamaand. Ganske vist forterer det meteorologiske Institut under Marineministeriet, men derfor giver jeg mig ikke ud for at være meteorologisk Spaamaand. Forlangendet om Bevillingen er fremkommet paa følgende Maade: Der blev ikke opført noget Veløb til denne Oplægning paa Finanslovsfor-